

The Holy See

PROPOVIJED SVETOG OCA

Prva Večernja svetkovine Svete Marije Bogorodice i Te Deum

*Bazilika sv. Petra
31. prosinca 2023.*

[Multimedia]

Vjera nam omogućuje živjeti ove trenutke drugačije od svjetovnog mentaliteta. Vjera u Isusa Krista, utjelovljenog Boga, rođenog od Djevice Marije, omogućuje doživljavati vrijeme i život na nov način. Sažeo bih to u dvije riječi: *zahvalnost* i *nada*.

Netko bi mogao reći: „Ali nije li to ono što svi rade ove posljednje večeri u godini? Svi zahvaljuju, svi se nadaju, bili vjernici ili nevjernici.“ Možda se može činiti da je tako i daj Bože da je tako! No, zapravo, svjetovna zahvalnost, svjetovna nada su prividne; nedostaje im suštinska dimenzija, a to je odnos s Drugim i s drugima, s Bogom i s braćom. Usmjereni su na sebe, na svoje interese, pa su kratkog dana, prolazne, ne mogu nadići zadovoljstvo i optimizam.

Ova pak liturgija, čiji je vrhunac veliki hvalospjev *Te Deum laudamus*, odiše potpuno drugačijim ozračjem: ozračjem hvale, čuđenja i zahvalnosti. I tomu nije tako zbog veličanstvenosti ove Bazilike, zbog svjetla i pjesama, nego zbog otajstva koje je antifona prvog psalma ovako izrazila: „Divne li razmjene! Stvoritelj uze dušu i tijelo, rodi se od djevice; [...] daje nam svoje božanstvo“. Ta divna razmjena.

Liturgija nam daje ući u osjećaje Crkve; a Crkva ih, takoreći, uči od Djevice Majke.

Razmišljajmo o *zahvalnosti* koju je Marija osjećala u svom srcu dok je gledala novorođenog Isusa.

To je iskustvo koje može doživjeti samo majka, a opet kod nje, Bogorodice, ima jedinstvenu, neusporedivu dubinu. Marija zna, samo ona i Josip, odakle dolazi to Dijete. No, ono je tu, diše, plače, treba jesti, treba nekoga da ga pokrije, njeguje. Otajstvo daje prostora zahvalnosti, koje se pretvara u divni cvijet kontemplacije dara, u besplatnost, dočim biva ugušeno u tjeskobi posjedovanja i pojavljivanja.

Crkva se uči zahvalnosti od Djevice Majke. I uči se također od nje *nadati*. Moglo bi se pomisliti da je Bog izabrao nju, Mariju iz Nazareta, jer je u njezinu srcu vidio odraz vlastite nade. Nade koju je On sam u nju ulio svojim Duhom. Marija je oduvijek bila ispunjena ljubavlju, ispunjena milošću, zato je puna pouzdanja i nade.

To što gledamo u Mariji i Crkvi nije optimizam, to je nešto drugo: to je vjera u Boga koji je vjeran svojim obećanjima (usp. *Lk* 1, 55); a ta vjera poprima oblik nade u dimenziji vremena, mogli bismo reći „na putu“. Kršćanin je poput Marije hodočasnik nade. A upravo to će biti tema Jubileja 2025. godine: „Hodočasnici nade“.

Draga braćo i sestre, možemo se zapitati: sprema li se Rim postati „grad nade“ u Svetoj godini? Svi znamo da organizacija Jubileja traje već neko vrijeme. Ali shvaćamo dobro da se, u perspektivi koju ovdje zauzimamo, ne radi u prvom redu o tome; to je radije svjedočanstvo crkvene i građanske zajednice; svjedočanstvo koje se, više nego u događajima, sastoji u načinu života, u etičkoj i duhovnoj vrsnosti suživota. Pitanje se, dakle, može formulirati ovako: radimo li, svatko na svom području, da ovaj grad bude znak nade za one koji u njemu žive i za one koji ga posjećuju?

Navest ću jedan primjer. Ući na Trg svetog Petra i vidjeti kako se u zagrljaju kolonada slobodno i spokojno kreću ljudi svih nacionalnosti, kultura i vjera, iskustvo je koje ulijeva nadu; ali je važno da ona bude potkrijepljena dobrim gostoprimstvom kod posjeta Bazilici, kao i u službama izvješćivanja. Drugi primjer: draž povijesnog središta Rima je vječan i univerzalan; ali u njemu moraju moći uživati i starije osobe odnosno osobe s nekim motoričkim poteškoćama; a „velikoj ljepoti“ treba odgovarati jednostavan ures i redovito funkcioniranje na mjestima i situacijama običnog, svakodnevnog života. Jer grad koji je ugodniji za život svojim građanima također je gostoljubiviji za sve.

Draga braćo i sestre, hodočašće, osobito ako je zahtjevno, zahtijeva dobru pripremu. Zato je iduća godina, koja prethodi Jubileju, posvećena molitvi. A koju bismo bolju učiteljicu mogli imati od naše Svete Majke? Uđimo „u njezinu školu“: učimo od nje živjeti svaki dan, svaki trenutak, svaki posao duhovnim pogledom okrenutim Isusu. Radosti i žalosti, zadovoljstva i probleme. Sve u prisutnosti i s milošću Isusa, Gospodina. Sve sa zahvalnošću i nadom.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana